Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 21. julija 2016*

„Predhodno odločanje — Carinska unija — Skupna carinska tarifa — Carinski postopki z ekonomskim učinkom — Pasivno oplemenitenje — Uredba (EGS) št. 2913/92 — Člen 148(c) — Izdaja dovoljenja — Gospodarski pogoji — Neobstoj resnega škodovanja bistvenim interesom predelovalcev Skupnosti — Pojem ‚predelovalci Skupnosti“

V zadevi C-4/15,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (nizozemsko vrhovno sodišče) z odločbo z dne 19. decembra 2014, ki je prispela na Sodišče 12. januarja 2015, v postopku

Staatssecretaris van Financiën

proti

Argos Supply Trading B.V.,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi T. von Danwitz, predsednik senata, K. Likurgos, E. Juhász, C. Vajda, sodniki, in K. Jürimäe (poročevalka), sodnica,

generalni pravobranilec: H. Saugmandsgaard Øe,

sodni tajnik: I. Illéssy, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 13. januarja 2016,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za Argos Supply Trading BV J. A. G. Winkels in O. R. L. Gemin, belastingadviseurs,

— za nizozemsko vlado M. Bulterman in B. Koopman, agentki,

— za grško vlado K. Nasopulu in K. Karavasili, agentki,

— za Evropsko komisijo L. Grønfeldt, H. Kranenborg in A. Lewis, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 7. aprila 2016

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nizozemščina.

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 148(c) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307) (v nadaljevanju: carinski zakonik).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Staatssecretaris van Financiën (državni sekretar za finance, Nizozemska) in družbo Argos Supply Trading BV (v nadaljevanju: Argos) zaradi tega, ker so nizozemski carinski organi zavrnili zahtevo za dovoljenje za uporabo postopka pasivnega oplemenitenja, ki jo je vložila ta družba.

Pravni okvir

Uredba (EGS) št. 2473/86

3 Uredba Sveta (EGS) št. 2473/86 z dne 24. julija 1986 o postopku pasivnega oplemenitenja in sistemu standardne zamenjave (UL 1986, L 212, str. 1.) je vsebovala določbe, ki so se za ta carinski postopek uporabljale do začetka veljavnosti carinskega zakonika. V prvi uvodni izjavi te uredbe je bilo navedeno:

„ker številna podjetja Skupnosti v okviru mednarodne delitve dela uporabljajo postopek pasivnega oplemenitenja, in sicer izvoz blaga z namenom njegovega ponovnega uvoza po predelavi, obdelavi ali popravilu; ker je uporaba tega postopka upravičena iz gospodarskih ali tehničnih razlogov“.

Carinski zakonik

4 Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL 2013, L 269, str. 1, in popravek v UL 2013, L 287, str. 90) je 1. maja 2016 nadomestila carinski zakonik. Vendar se, upoštevajoč čas dejanskega stanja v postopku v glavni stvari, za obravnavano zadevo uporablja carinski zakonik.

5 V tretji in četrti uvodni izjavi carinskega zakonika je bilo navedeno:

„ker mora zakonik zaradi načela skupnega trga vsebovati splošna pravila in postopke, ki zagotavljajo izvajanje ukrepov v zvezi s carinsko tarifo in drugih ukrepov, sprejetih na ravni Skupnosti v zvezi z blagovno menjavo med [Evropsko unijo] in tretjimi državami; ker mora med drugim zajemati tudi izvajanje ukrepov skupne kmetijske in trgovinske politike, s tem da se upošteva zahteve teh skupnih politik;

ker bi bilo smiselno poudariti, da se ta zakonik uporablja brez poseganja v posebne določbe, ki veljajo na drugih področjih; ker taka posebna pravila lahko obstajajo ali so uvedena, med drugim, v okviru zakonodaje na področju kmetijstva, statistike, trgovinske politike ali lastnih sredstev“.

6 Člen 84 carinskega zakonika je določal, da se šteje, kadar se v členih od 85 do 90 tega zakonika uporablja izraz „carinski postopek z ekonomskim učinkom“, da se med drugim nanaša na predelavo pod carinskim nadzorom in pasivno oplemenitenje.

7 V skladu s členom 85 navedenega zakonika je bila uporaba katerega koli carinskega postopka z ekonomskim učinkom pogojena z dovoljenjem, ki ga izdajo carinski organi.

8 Člen 133 tega zakonika je določal:

„Dovoljenje [za predelavo pod carinskim nadzorom] se izda samo:

[…]

(e) kadar so izpolnjeni potrebni pogoji, da postopek pomaga ustvariti ali ohraniti predelavo v [Uniji], ne da bi negativno vplival na osnovne interese proizvajalcev Skupnosti, ki izdelujejo podobno blago (gospodarski pogoji) […]“

9 Člen 145 carinskega zakonika je določal:

„1. Postopek pasivnega oplemenitenja […] omogoča, da se skupnostno blago začasno izvozi s carinskega območja [Unije], zato da se na njem izvedejo operacije oplemenitenja in da se izdelki, nastali v takih operacijah, sprostijo v prosti promet s popolno ali delno oprostitvijo uvoznih dajatev.

[…]

3. Uporabljajo se naslednje opredelitve:

(a) ‚blago na začasnem izvozu‘ pomeni blago, dano v postopek pasivnega oplemenitenja;

(b) ‚operacije oplemenitenja‘ pomeni operacije iz prve, druge in tretje alinee člena 114(2)(c);

(c) ‚pridobljeni proizvodi‘ pomeni vse proizvode, ki nastanejo v operacijah oplemenitenja;

[…]“

10 Člen 148 tega zakonika je določal:

„Dovoljenje [za pasivno oplemenitenje] se izda samo:

[…]

(c) kadar dovoljenje za izvedbo postopka pasivnega oplemenitenja ne škodi resneje osnovnim interesom predelovalcev Skupnosti (gospodarski pogoji).“

11 Člen 151(1) navedenega zakonika je določal:

„Popolna ali delna oprostitev uvoznih dajatev, predvidena v členu 145, se izvede tako, da se od višine uvoznih dajatev, ki se obračunajo za pridobljene proizvode, sproščene v prosti promet, odšteje znesek uvoznih dajatev, ki bi se obračunale na isti dan za blago na začasnem izvozu, če bi bilo uvoženo na carinsko območje [Unije] iz države, kjer je bilo predmet operacije oplemenitenja ali zadnje operacije oplemenitenja.“

Izvedbena uredba

12 Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2913/92 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 6, str. 1) je bila 1. maja 2016 razveljavljena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2016/481 z dne 1. aprila 2016 (UL 2016, L 87, str. 24). Vendar se, upoštevajoč čas dejanskega stanja v postopku v glavni stvari, za obravnavano zadevo uporablja Uredba št. 2454/93, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 993/2001 z dne 4. maja 2001 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 11, str. 286) (v nadaljevanju: izvedbena uredba).

13 Poglavje 6 naslova III, naslovljenega „Carinski postopek z ekonomskim učinkom“, se je nanašalo na postopek pasivnega oplemenitenja. V tem poglavju je člen 585 te uredbe določal:

„1. Razen če obstajajo znaki o nasprotnem, se šteje, da bistveni interesi predelovalcev Skupnosti niso resno oškodovani.

[…]“

Kombinirana nomenklatura

14 Kombinirana nomenklatura iz Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 2, str. 382), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1214/2007 z dne 20. septembra 2007 (UL 2007, L 286, str. 1), vsebuje poglavje 22, naslovljeno „Pijače, alkoholne tekočine in kis“. To poglavje med drugim vsebuje podštevilko 2207 10 00, poimenovano „Nedenaturiran etilni alkohol, z vsebnostjo alkohola 80 vol. % ali več“. Za proizvode iz te številke se uporabi carina v višini 19,2 EUR na hektoliter, kar ustreza plačilu približno 40 % *ad valorem*.

15 Podštevilka 3824 90 97, poimenovana „drugo“, spada pod poglavje 38, naslovljeno „Razni kemijski proizvodi“, te kombinirane nomenklature. Carina, ki se uporabi za proizvode te podštevilke, znaša 6,5 % *ad valorem*.

16 V skladu s podštevilkami od 2710 11 25 do 2710 11 90 iz poglavja 27 navedene kombinirane nomenklature, naslovljenega „Mineralna goriva, mineralna olja in proizvodi njihove destilacije; bituminozne snovi; mineralni voski“ se za vse proizvode, ki ustrezajo poimenovanju „motorni bencin“ uporabi plačilo 4,7 % *ad valorem*.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

17 Družba Agros je 30. junija 2008 pri nizozemskih carinskih organih na podlagi člena 85 carinskega zakonika vložila zahtevo za izdajo dovoljenja za uporabo postopka pasivnega oplemenitenja. Ta družba je ta postopek hotela uporabiti za bencin skupnostnega izvora, ki je bil namenjen izvozu, da bi se zmešal z bioetanolom iz tretje države, ki ni bil sproščen v prosti promet v Uniji. S tem mešanjem – v razmerju približno 15 enot bencina in 85 enot bioetanola – bi družba Agros dobila etanol 85 (v nadaljevanju: E 85), torej biogorivo, ki se uporablja v nekaterih prirejenih vozilih, tako imenovanih „flexi-fuel vozilih“.

18 Iz te zahteve je bilo razvidno, da je nameravala družba Argos mešanje izvesti na odprtem morju. Bencin in bioetanol bi na ladjo natovorili v nizozemskem pristanišču, in sicer v dva predelka, ločena s pregradno steno. Ko bi navedena ladja izplula iz teritorialnih voda Unije, bi se pregradna stena odstranila, tako da bi se obe sestavini zmešali, ta proces pa bi spodbujalo valovanje. Ladja bi se nato vrnila na Nizozemsko.

19 Tako pridobljeni E 85 bi bil potem prijavljen pri carini za sprostitev v prosti promet v Uniji, zanj pa bi veljale carinske dajatve, povezane s tem proizvodom, ki znašajo 6,5 % *ad valorem*. V tem okviru bi uporaba postopka pasivnega oplemenitenja družbi Argos omogočila znižanje teh dajatev za znesek, ki ustreza carinskim dajatvam po stopnji v višini 4,7 % *ad valorem*, ki bi na isti dan veljale za bencin skupnostnega izvora, če bi bil uvožen in sproščen v prosti promet v Uniji iz kraja, kjer je bil zmešan.

20 Nizozemski carinski organi so zahtevo družbe Argos predložili Evropski komisiji, da bi izdala mnenje in preverila, ali so izpolnjeni gospodarski pogoji, s katerimi člen 148(c) carinskega zakonika pogojuje izdajo dovoljenja za uporabo postopka pasivnega oplemenitenja. Komisija je nato za mnenje o tej zahtevi prosila Odbor za carinski zakonik (v nadaljevanju: odbor).

21 Odbor je menil, da je treba družbi Argos zavrniti uporabo tega postopka, ker navedeni pogoji niso izpolnjeni. Sklep je sprejel na podlagi trditev, ki jih je na seji odbora 11. novembra 2009 navedla Komisija. Ta institucija je na navedeni seji navedla, da bi uvoz velike količine E 85 v Unijo resno škodil bistvenim interesom skupnostnih proizvajalcev bioetanola. Nazadnje, uvožen E 85 bi neposredno konkuriral bioetanolu iz Skupnosti, saj je glavna sestavina E 85 bioetanol. Komisija je menila, da je industrija bioetanola Skupnosti soočena s preveliko ponudbo.

22 Nizozemski carinski organi so z odločbo z dne 13. aprila 2010 zavrnili zahtevo družbe Argos, pri čemer so se sklicevali na te trditve. Ta družba je zato zoper odločbo, s katero je bila njena zahteva zavrnjena, vložila tožbo pri Rechtbank Haarlem (prvostopenjsko sodišče v Haarlemu, Nizozemska), ki njenemu zahtevku ni ugodilo.

23 Družba Argos je zoper to odločbo Rechtbank Haarlem (prvostopenjsko sodišče v Haarlemu) vložila pritožbo pri Gerechtshof te Amsterdam (pritožbeno sodišče v Amsterdamu). To sodišče je z odločbo z dne 3. oktobra 2013 odločbo, sprejeto na prvi stopnji, razveljavilo, zlasti ker je menilo, da je treba za ugotovitev, ali so v obravnavanem primeru izpolnjeni gospodarski pogoji za uporabo postopka pasivnega oplemenitenja, preveriti, ali bi predelava skupnostnega bencina v E 85 s postopkom pasivnega oplemenitenja privedla do negativnega vpliva na bistvene interese ne skupnostnih proizvajalcev bioetanola, temveč skupnostnih proizvajalcev E 85. Ker nizozemski carinski organi niso razpolagali z elementi, ki bi kazali, da bi izvedba zahtevanega postopka privedla do negativnega vpliva na interese zadnjenavedenih proizvajalcev, bi po mnenju navedenega sodišča morali šteti, da so navedeni gospodarski pogoji za navedeni postopek izpolnjeni, v skladu z domnevo iz člena 585(1) izvedbene uredbe. Državni sekretar za finance je nato vložil kasacijsko pritožbo pri Hoge Raad der Nederlanden (nizozemsko vrhovno sodišče).

24 To sodišče meni, da je izid te pritožbe odvisen od razlage pojma „predelovalci Skupnosti“ iz člena 148(c) carinskega zakonika in, natančneje, od vprašanja, ali ta pojem v obravnavani zadevi zajema skupnostne proizvajalce bioetanola.

25 Navedeno sodišče ima dvome zlasti glede tega, ali je treba za postopek pasivnega oplemenitenja po analogiji uporabiti odgovor, ki ga je Sodišče dalo v sodbi z dne 11. maja 2006, Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312), ki zadeva postopek predelave pod carinskim nadzorom. Iz te sodbe naj bi izhajalo, da je treba v okviru preučitve, ali so izpolnjeni gospodarski pogoji za zadnjenavedeni postopek, upoštevati tako gospodarske interese skupnostnih proizvajalcev končnega proizvoda, ki se pridobi po predelavi, kot gospodarske interese skupnostnih proizvajalcev surovin, ki se uporabljajo med to predelavo.

26 V teh okoliščinah je Hoge Raad der Nederlanden (nizozemsko vrhovno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba pojem ‚predelovalec Skupnosti‘ iz člena 148, točka c, carinskega zakonika v okviru preverjanja gospodarskih pogojev za postopek pasivnega oplemenitenja razlagati tako, da pomeni tudi skupnostne proizvajalce surovin ali vmesnih snovi, ki so popolnoma enake kot snovi, ki se v postopku oplemenitenja predelujejo kot neskupnostno blago?“

Vprašanje za predhodno odločanje

Uvodne ugotovitve

27 Prvič, Hoge Raad der Nederlanden (nizozemsko vrhovno sodišče) je v predložitveni odločbi navedlo, da iz dejanskega stanja postopka v glavni stvari, kot ga je ugotovilo Gerechtshof te Amsterdam (pritožbeno sodišče v Amsterdamu), nikakor ne izhaja, da bi uporaba postopka pasivnega oplemenitenja, ki jo je zahtevala družba Argos, vplivala na bistvene interese skupnostnih proizvajalcev E 85.

28 Vendar Komisija to trditev izpodbija, pri čemer v bistvu trdi, da bi uporaba tega postopka vplivala na bistvene interese tako skupnostnih proizvajalcev bioetanola kot skupnostnih proizvajalcev E 85. To naj bi med drugim izhajalo iz zapisnika seje odbora z dne 11. novembra 2009, omenjene zgoraj v točki 21. Komisija trdi, da je, če se sprejme, da uporaba navedenega postopka vpliva tudi na bistvene interese skupnostnih proizvajalcev E 85, predhodno vprašanje brezpredmetno.

29 Glede tega, da Komisija izpodbija dejansko stanje iz postopka v glavni stvari, kot je ugotovljeno v predložitveni odločbi, je treba poudariti, da je v okviru postopka iz člena 267 PDEU, ki temelji na jasni ločitvi pristojnosti med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, za presojo zadevnega dejanskega stanja pristojno nacionalno sodišče. Sodišče je tako pristojno opredeliti se le o razlagi ali veljavnosti besedila prava Unije na podlagi dejstev, ki mu jih je predložilo nacionalno sodišče (glej med drugim sodbo z dne 16. julija 1998, Dumon in Froment, C-235/95, EU:C:1998:365, točka 25 in navedena sodna praksa).

30 Naloga Sodišča torej ni, da presodi, ali bi v postopku v glavni stvari uporaba postopka pasivnega oplemenitenja, ki jo je zahtevala družba Argos, škodovala bistvenim interesom skupnostnih proizvajalcev E 85. Mora pa odgovoriti na vprašanje predložitvenega sodišča, pri čemer izhaja iz domneve, ki jo je postavilo sodišče, da interesi teh proizvajalcev ne bi bili prizadeti.

31 Drugič, glede trditev helenske vlade, da se postopek pasivnega oplemenitenja ne uporabi za operacije oplemenitenja, izvedene na odprtem morju, ker je v členu 151(1) carinskega zakonika določeno, da se take operacije opravijo v določeni „državi“, je treba, kot je to storil generalni pravobranilec v točkah od 46 do 49 sklepnih predlogov, poudariti, da se ta postopek ob upoštevanju med drugim člena 145 tega zakonika lahko uporabi, če se navedena dejanja izvedejo zunaj carinskega območja Unije. To, da je bilo treba v postopku v glavni stvari dejanja, ki jih je načrtovala družba Argos, opraviti na odprtem morju, ne more preprečiti uporabe določb carinskega zakonika, ki se nanašajo na ta carinski postopek z gospodarskim učinkom.

Vsebinska presoja

32 Predložitveno sodišče s svojim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 148(c) carinskega zakonika razlagati tako, da je treba v okviru zahteve za dovoljenje za uporabo postopka pasivnega oplemenitenja pri presoji, ali so izpolnjeni gospodarski pogoji za uporabo tega postopka, upoštevati ne samo bistvene interese skupnostnih proizvajalcev proizvodov, ki so podobni končnemu proizvodu, izdelanem z načrtovanimi operacijami oplemenitenja, temveč tudi bistvene interese skupnostnih proizvajalcev proizvodov, ki so podobni neskupnostnim surovinam ali polproizvodom, namenjenim vključitvi v skupnostno blago na začasnem izvozu med temi operacijami.

33 Navedeno sodišče meni, da je pomembno zlasti, ali se odgovor, ki ga je Sodišče dalo v sodbi z dne 11. maja 2006, Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312, točka 52), ki zadeva postopek predelave pod carinskim nadzorom, uporabi za postopek pasivnega oplemenitenja. Sodišče je v navedeni sodbi namreč presodilo, da je treba v okviru presoje gospodarskih pogojev iz člena 133(e)

carinskega zakonika za uporabo postopka predelave pod carinskim nadzorom upoštevati ne le trg končnih izdelkov, temveč tudi gospodarski položaj na trgu surovin, ki se uporabljajo za njihovo izdelavo.

34 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da sta, kot je razvidno iz člena 84 carinskega zakonika, pasivno oplemenitenje in predelava pod carinskim nadzorom carinska postopka z ekonomskim učinkom. Za uporabo enega ali drugega od teh postopkov je v skladu s členom 85 tega zakonika potrebno dovoljenje, ki ga izdajo carinski organi. Za oba postopka je to dovoljenje pogojeno med drugim s spoštovanjem tako imenovanih „gospodarskih“ pogojev, ki so v zvezi z predelavo pod carinskim nadzorom določeni v členu 133(e) navedenega zakonika, v zvezi s pasivnim oplemenitenjem pa v členu 148(c) navedenega zakonika.

35 Vendar je besedilo navedenih gospodarskih pogojev različno glede na zadevni postopek. Člen 148(c) carinskega zakonika namreč določa, da se dovoljenje za pasivno oplemenitenje izda, samo kadar odobritev uporabe tega postopka ne škodi resno bistvenim interesom predelovalcev Skupnosti. Člen 133(e) tega zakonika pa določa, da se dovoljenje za predelavo pod carinskim nadzorom izda, samo kadar so izpolnjeni potrebni pogoji, da postopek pomaga ustvariti ali ohraniti predelavo v Uniji, ne da bi negativno vplival na osnovne interese proizvajalcev Skupnosti, ki izdelujejo podobno blago.

36 Natančneje, uporaba pojma „predelovalci“ v členu 148(c) carinskega zakonika nakazuje na to, da se je treba za namen presoje, ali so izpolnjeni gospodarski pogoji za uporabo postopka pasivnega oplemenitenja, osredotočiti zgolj na bistvene interese industrijskih subjektov, ki v Uniji opravljajo postopke predelave, tako da je predmet navedenih pogojev torej ožji od predmeta pogojev za predelave pod carinskim nadzorom, kot jih je Sodišče razlagalo v sodbi z dne 11. maja 2006 v zadevi Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312).

37 Vendar besedilo člena 148(c) carinskega zakonika ni brez nejasnosti. Ne navaja namreč niti trgov, katere zadevajo dejavnosti tako imenovanih „predelovalcev“, niti posebnih elementov, ki jih je treba upoštevati pri presoji morebitnega škodovanja njihovim bistvenim interesom. To določbo je treba zato razlagati ob upoštevanju splošne sistematike in namena postopka pasivnega oplemenitenja (glej v tem smislu sodbi z dne 19. junija 1980, Roudolff, 803/79, EU:C:1980:166, točka 7, in z dne 11. maja 2006, Friesland Coberco Dairy Foods, C-11/05, EU:C:2006:312, točka 47).

38 V zvezi s tem je iz člena 145 carinskega zakonika razvidno, da postopek pasivnega oplemenitenja omogoča, da se skupnostno blago začasno izvozi s carinskega območja Unije, zato da se na njem izvedejo operacije oplemenitenja in da se izdelki, nastali v takih operacijah, imenovani „pridobljeni proizvodi“, sprostijo v prosti promet s popolno ali delno oprostitvijo uvoznih dajatev. Natančneje, na podlagi člena 151(1) tega zakonika se zaradi uporabe navedenega postopka od zneska uvoznih dajatev, ki se obračunajo za navedene pridobljene proizvode, odšteje znesek, enak uvoznim dajatvam, ki bi se obračunale na isti dan za skupnostno blago na začasnem izvozu, če bi bilo uvoženo na carinsko območje Unije iz države, v kateri je bilo predmet operacije oplemenitenja ali zadnje operacije oplemenitenja.

39 Tak postopek upravičuje njegov namen izognitve carinjenja blaga, ki je izvoženo za namen oplemenitenja, pri njegovem ponovnem uvozu na ozemlje Unije (glej v tem smislu sodbi z dne 17. julija 1997, Wacker Werke, C-142/96, EU:C:1997:386, točka 21, in z dne 2. oktobra 2003, GEFCO, C-411/01, EU:C:2003:536, točka 51). V zvezi s tem je iz prve uvodne izjave Uredbe št. 2473/86 razvidno, da je zakonodajalec z uvedbo takega postopka hotel upoštevati dejstvo, da podjetja Unije iz gospodarskih in tehničnih razlogov pogosto izvajajo operacije oplemenitenje na ozemlju tretjih držav, preden tako oplemeniteno blago ponovno uvozijo v Unijo.

40 Iz tega sledi, da je glavni cilj takega carinskega postopka z ekonomskim učinkom, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 67 sklepnih predlogov, nevtralizirati nekatere posledice, ki se štejejo za negativne za industrijo Unije, do katerih bi prišlo ob uporabi splošnih uvoznih in izvoznih postopkov.

41 V tem okviru je funkcija gospodarskih pogojev za uporabo postopka pasivnega oplemenitenja iz člena 148(c) carinskega zakonika, da se carinskim organom omogoči, da presodijo, ali je uporaba postopka pasivnega oplemenitenja za navedeno industrijo bistveno ugodnejša, pri čemer nadzorujejo, da prednosti, ki jih ima na podlagi uporabe navedenega postopka nek gospodarski subjekt, ne povzročijo velikih neugodnosti drugim proizvajalcem Unije. Gospodarske pogoje je torej treba razlagati tako, da carinskim organom omogočajo, da v celoti upoštevajo taka navzkrižja interesov znotraj industrije v Uniji (glej po analogiji sodbo z dne 11. maja 2006, Friesland Coberco Dairy Foods, C-11/05, EU:C:2006:312, točki 49 in 50).

42 Glede tega navzkrižja interesov je treba ugotoviti, da uporaba postopka pasivnega oplemenitenja, ki se odobri gospodarskemu subjektu Skupnosti, ob dajanju prednosti selitvi operacij oplemenitenja skupnostnega blaga iz Unije lahko vpliva zlasti na bistvene interese industrijskih subjektov, ki izvajajo podobne operacije oplemenitenja v Uniji, torej proizvajalcev proizvodov, ki so podobni tistimi, ki se pridobijo s pasivnim oplemenitenjem.

43 Vendar v okoliščinah, kot so te iz postopka v glavni stvari, v katerih operacija oplemenitenja, ki jo načrtuje družba Argos, vključuje dodajanje velike količine neskupnostne surovine, torej bioetanola, skupnostnemu blagu na začasnem izvozu, in v katerih so carinske dajatve na to surovino, ki znašajo približno 40 % *ad valorem*, občutno višje od tistih, ki bi se uporabile za pridobljeni proizvod, pridobljen s tem postopkom, saj dajatve za E 85 znašajo 6,5 % *ad valorem*, je treba ugotoviti, da lahko tudi uporaba postopka pasivnega oplemenitenja za to operacijo resno škoduje bistvenim interesom gospodarskih subjektov, ki navedeno surovino proizvajajo v Uniji.

44 Izvedba te operacije oplemenitenja zunaj Unije bi družbi, kot je Argos, namreč omogočila, da v Unijo uvozi del, ki ustreza tej surovini, ne da bi plačala carino, ki je določena zanjo in namen katere je prav zaščita navedenih skupnostnih proizvodov pred takim uvozom. V teh okoliščinah bi uporaba postopka pasivnega oplemenitenja gospodarskemu subjektu, ki tak postopek zahteva, zagotovila dodatno ugodnost, ki zajema delno oprostitev carin, določenih za pridobljeni proizvod, s čimer bi tovrstne operacije, čeprav škodijo interesom proizvajalcev Unije, postale še ugodnejše.

45 Iz navedenega izhaja, da je treba po zgledu tega, kar je Sodišče presodilo v sodbi z dne 11. maja 2006, Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312), ki zadeva postopek predelave pod carinskim nadzorom, člen 148(c) carinskega zakonika razlagati tako, da je treba pri presoji, ali so v zvezi z zahtevo za odobritev uporabe postopka pasivnega oplemenitenja izpolnjeni gospodarski pogoji za uporabo tega postopka, upoštevati ne samo bistvene interese skupnostnih proizvajalcev proizvodov, ki so podobni končnemu proizvodu, izdelanem z načrtovanimi operacijami oplemenitenja, temveč tudi bistvene interese skupnostnih proizvajalcev proizvodov, ki so podobni neskupnostnim surovinam ali polproizvodom, namenjenim vključitvi v skupnostno blago na začasnem izvozu med temi operacijami. Pojem „predelovalci Skupnosti“ iz člena 148(c) carinskega zakonika je torej treba razlagati tako, da vključuje te različne proizvajalce Unije.

46 V nasprotju s tem, kar pred Sodiščem trdi družba Argos, te razlage ne ovrže navedba iz točke 21 sodbe z dne 17. julija 1997, Wacker Werke (C-142/96, EU:C:1997:386), v skladu s katero je morebiten nastanek tarifnih nepravilnosti, zaradi katerih bi bil nek gospodarski subjekt, ki zahteva uporabo postopka pasivnega oplemenitenja, v boljšem položaju, kar zadeva carine, notranja nevarnost sistema, vzpostavljenega s tem postopkom.

47 Zadeva, v kateri je bila izdana navedena sodba, se je namreč nanašala na vprašanje, ali je v skladu s sistemom pasivnega oplemenitenja, da so bile v tej zadevi dajatve na blago na začasnem izvozu višje od dajatev na pridobljene proizvode, tako da je uporaba tega postopka potencialno pomenila popolno oprostitev uvoznih dajatev za te zadnje navedene proizvode, ne pa na vprašanje, ki se razlikuje od prvega, katere interese je mogoče upoštevati ob preizkusu gospodarskih pogojev, določenih za uporabo navedenega postopka. Sodišče se v navedeni sodbi torej ni izreklo o vprašanju, ali je v okviru tega preizkusa mogoče upoštevati posledice tarifnih nepravilnosti.

48 Nazadnje, razlaga, navedena v točki 45 te sodbe, v skladu s tretjo in četrto uvodno izjavo Carinskega zakonika upošteva zahteve skupne kmetijske politike (glej po analogiji sodbo z dne 11. maja 2006, Friesland Coberco Dairy Foods, C-11/05, EU:C:2006:312, točka 51). Spomniti je namreč treba, da je, kot je to razvidno iz člena 38 PDEU v povezavi s številkami ex 22.08 in ex.22.09 Priloge I k Pogodbi DEU, proizvodnja bioetanola v Uniji kmetijska dejavnost, ki spada v to skupno politiko in ki je načeloma predmet zaščite, zagotovljene s posebej visokimi carinami na uvoz navedenega proizvoda v Unijo. Sprejeta razlaga torej omogoča to zaščito, pri čemer izključuje, da bi postopek pasivnega oplemenitenja koristil gospodarskemu subjektu, ki se želi tem carinam izogniti.

49 Glede na zgornje preudarke je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 148(c) carinskega zakonika razlagati tako, da je treba v okviru zahteve za dovoljenje za uporabo postopka pasivnega oplemenitenja pri presoji, ali so izpolnjeni gospodarski pogoji za uporabo tega postopka, upoštevati ne samo bistvene interese skupnostnih proizvajalcev proizvodov, ki so podobni končnemu proizvodu, izdelanem z načrtovanimi operacijami oplemenitenja, temveč tudi bistvene interese skupnostnih proizvajalcev proizvodov, ki so podobni neskupnostnim surovinam ali polproizvodom, namenjenim vključitvi v skupnostno blago na začasnem izvozu med temi operacijami.

Stroški

50 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Člen 148(c) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti je treba razlagati tako, da je treba v okviru zahteve za dovoljenje za uporabo postopka pasivnega oplemenitenja pri presoji, ali so izpolnjeni gospodarski pogoji za uporabo tega postopka, upoštevati ne samo bistvene interese skupnostnih proizvajalcev proizvodov, ki so podobni končnemu proizvodu, izdelanem z načrtovanimi operacijami oplemenitenja, temveč tudi bistvene interese skupnostnih proizvajalcev proizvodov, ki so podobni neskupnostnim surovinam ali polproizvodom, namenjenim vključitvi v skupnostno blago na začasnem izvozu med temi operacijami.

Podpisi